

i 1942 påvist, at der ved inseminering med inficeret sæd fra en tyr på Langeland blev overført smitsom kalvekastning til 70,8 pct. af de inseminerede hundyr.

Ud over de her nævnte tilfælde er der ifølge ministeren i henhold til de i veterinærdirektoratet beroende oplysninger ikke publiceret konkrete iagttagelser vedrørende smitteoverførsel i det praktiske insemineringsarbejde. Dette forhold må imidlertid ikke opfattes som et tegn på, at der ikke er forekommet smitteoverførsel — hvilket tværtimod må anses for mest sandsynligt — men som det også er kendt inden for det praktiske husdyrbrugsarbejde, vil det i påkommende tilfælde være særdeles vanskeligt at etablere en eksakt bevisførelse for, ad hvilke veje en mere eller mindre ondartet smitsom lidelse er blevet overført til et kvægbrug.

Udvalget har drøftet, om det er rimeligt, at man her i landet til påvisning af infektion med vibrio fetus anvender en metode, som er betydelig dyrere end den, der anvendes og er godkendt i andre lande, f. eks. i Sverige og Tyskland.

Ministeren har i denne anledning oplyst, at man ved vurderingen af det anførte forhold må tage i betragtning, at den her i landet anvendte påvisningsmetode er mere sikker end den i Sverige og Tyskland anvendte, og at det derfor ved hjælp af denne metode har været muligt at foretage en mere effektiv bekæmpelse af lidelsen end i de nævnte to lande og herunder på et ret tidligt tidspunkt at få rensset de danske tyrestationer for sygdommen, hvorimod der stadig kan forekomme tilfælde af infektion med vibrio fetus på svenske og tyske tyrestationer.

Det her i landet foretagne effektive bekæmpelsesarbejde har derfor nu gjort det muligt at lempe de tidligere gældende bestemmelser, og i en ny bekendtgørelse

af 11. april 1967 om bekæmpelse af infektion med vibrio fetus hos tyre er bl. a. anført, at de foretagne undersøgelser på tyre, hvis sæd anvendes til kunstig sædoverføring, nu har gyldighed i 3 år mod tidligere 2, og at tyre, der fremstilles på dyrskue — i modsætning til tidligere — ikke mere skal være ledsaget af attest om, at de er undersøgt og fundet fri for infektion med vibrio fetus.

Det forhold, at danske tyrestationer nu er rensset for omhandlede lidelse, og at der er foretaget lempelser i de tidligere gældende bestemmelser, taler efter veterinærdirektoratets opfattelse for, at man stadig bør anvende den mest effektive påvisningsmetode.

I samrådet med landbrugsministeren drøftedes bl. a., om det er rimeligt at opkræve en afgift på 30 kr. pr. portion eksporteret sæd, og om denne afgift ikke virker hindrende for eksportmulighederne. Landbrugsministeren oplyste, at det er landbruget, der har ønsket afgiften, ligesom afgiftens størrelse er fastsat efter forhandling mellem de interesserede organisationer. Da afgiften forøger eksportprisen med 30 kr. pr. sædportion, må det vel antages, at ordningen formindsker de eksisterende muligheder for eksport af tyresæd.

I samrådet med ministeren blev det fra udvalgets side henstillet, at Foreningen af danske Inseminører tages med på råd ved udarbejdelsen af arbejds- og hygiejneregulativ for udtagning og behandling af sæd samt inseminering og ved udarbejdelsen af regler for kurser og prøver for inseminører.

Ministeren har senere over for udvalget erklæret sig indforstået med at drage omsorg for, at udkast til de omtalte bestemmelser forelægges Foreningen af danske Inseminører til udtalelse forinden udstedelsen.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Niels Ravn,
formand.

Burgdorf.

Chr. R. Christensen.

Juul-Madsen.

Kofoed.

A. Chr. Andersen.

Johan Philipsen.

Erik Hansen (Ålborg amt),
næstformand.

Svend Haugaard.

Kirkegaard.

Poul Dalsager.

Kampmann.

A. W. Larsen.

Chr. Rasmussen.

Teichert.

Chr. Thomsen.

Morten Lange.